

* * * * *

* * * * *

17-11-13 ప్రాతఃమురళి ఓంశాంతి “బాప్ దాదా” మధువనం

“మధురమైన పిల్లలూ - మీరు బాబా సమానముగా, మురళీధరులుగా
అవ్వాలి, మురళీధరులైన పిల్లలే బాబాకు సహాయకులు, బాబా వారిపైనే
రాజీ అవుతారు.”

ప్రశ్న- ఏ పిల్లల బుద్ధి చాలా, చాలా నిర్మాణచిత్తముగా ఉవుతుంది?

ఊవాబు:- ఎవరైతే అవినాశీ జ్ఞానరత్నాలను దానం చేసి సత్యమైన దాతలుగా అవుతారో, చురుకైన సేల్ఫ్ మేన్ గా అవుతారో వారి బుద్ధి చాలా, చాలా నిర్మాణచిత్తముగా అయిపోతుంది. సేవ చేస్తూ, చేస్తూ బుద్ధి రిఫైన్ గా అయిపోతుంది. దానం చేయడంలో ఎప్పుడూ అభిమానం రాకూడదు, శివబాబా ద్వారా ఇవ్వబడినదే ఇస్తున్నాము అని సదా బుద్ధిలో ఉండాలి. శివబాబా స్మృతి ఉండడం ద్వారా కళ్యాణము జరుగుతుంది.

గీతము:- నీవే తల్లివి.... ఓం శాంతి.

కేవలం మాత, పితల గీతమును వినిపించినంత మాత్రాన పేరు ప్రఖ్యాతము కాజాలదు. మొదట 'శివాయనమః' అన్న గీతమును వినిపించి ఆ తర్వాత "నీవే తల్లివి, తండ్రివి" అన్న గీతమును వినిపించినట్లయితే జ్ఞానమును గూర్చి అర్థమవుతుంది. మనుష్యులైతే మందిరాలలోకి వెళతారు, లక్ష్మీనారాయణుల మందిరాలలోకి వెళతారు, కృష్ణుని మందిరములోకి వెళతారు, అందరి ముందుకు వెళ్ళి అర్థం లేకుండా నీవే తల్లివి, తండ్రివి అని అనేస్తారు. మొదట శివాయ నమః అన్న గీతమును వినిపించి ఆ తర్వాత మాత, పితల గీతమును వినిపించినట్లయితే వారి మహిమను గూర్చి అర్థమవుతుంది. కొత్తవారు ఎవరైనా వస్తే వారికి వినిపించేందుకు ఈ గీతాలు బాగున్నాయి, అర్థం చేయించడం సహజమవుతుంది. తండ్రి పేరే శివ. శివుడు సర్వవ్యాపి అని అనరు. అలాగైతే అందరి మహిమ ఒక్కటైపోతుంది, వారి పేరు శివ. ఇంకెవరూ తమకు శివాయ నమః అన్న పేరును పెట్టుకోలేరు. వారి మతము మరియు గతి మనుష్య మతాలనుండి అతీతమైనది, అది దేవతల మతము కన్నా అతీతమైనది, ఈ జ్ఞానమును నేర్పించేవారు మాతా పితలే. సన్యాసులలో మాతలు లేరు, కావున వారు రాజయోగాన్ని నేర్పించలేరు. శివాయ నమః అని ఎవరూ పిలిపించుకోలేరు. అందరూ శివాయ నమఃగా అయితే ఉండరు కదా! ఇది అర్థం చేయించాలి, కానీ పిల్లలైన మీలోకూడా నెంబర్ వారిగా ఉన్నారు. కొన్నిసార్లు మంచి, మంచి పిల్లలుకూడా పొయింట్లను మిస్ చేస్తూ ఉంటారు. తమను తాము అన్నీ తెలిసినవారిగా భావిస్తూ ఉంటారు. ఇందులో హృదయపు స్వచ్ఛత ఉండాలి. ప్రతి విషయములోనూ సత్యమును వినిపించాలి, సత్యముగా ఉండాలి, అందుకు సమయం పడుతుంది. దేహభిమానంలోకి రావడం వల్ల ఫెమిలియారిటీ మొదలైనవన్నీ వచ్చేస్తాయి. మేము దేహీ అభిమానులుగా ఉన్నాము అని ఇప్పుడు ఎవరూ అనలేరు, అలా అయితే కర్మాతీత స్థితి ఏర్పడిపోగలదు, అంతా నెంబర్ వారిగా ఉన్నారు. కొందరు పిల్లలు చాలా కుపుత్రులుగా ఉన్నారు, ఎవరు బాబా సేవను చేస్తారో తెలిసిపోతుంది. ఎప్పుడైతే శివబాబా హృదయంపైకి ఎక్కుతారో అప్పుడు రుద్రమాలలో సమీపముగా ఉండగలరు మరియు సింహాసనానికి అర్హులుగా అవుతారు. లౌకిక మాత, పితల హృదయంపైకి కూడా సుపుత్రులే చేరుకోగలరు. వారు తండ్రితోపాటు సహాయకులుగా అవుతారు. ఇదికూడా బేహద్ తండ్రి అవినాశీ జ్ఞానరత్నాల వ్యాపారము. కావున ఈ వ్యాపారములో సహాయం చేసేవారిపై బాబా కూడా రాజీ అవుతారు. అవినాశీ జ్ఞానరత్నాలను ధారణ చేయాలి మరియు అందరిచేతా చేయించాలి. మేము ఇన్స్ట్రూర్ చేసుకున్నాము అని కొందరు భావిస్తారు. దాని ఫలము మీకు లభించేస్తుంది, ఇక్కడైతే అనేకులకు దానం చేయాలి, బాబాలా అవినాశీ జ్ఞానరత్నాల దాతలుగా అవ్వాలి. జ్ఞానరత్నాలతో జోలేను నింపేందుకే బాబా వస్తారు. ఇక్కడ ధనము విషయమేమీ లేదు. బాబాకు సుపుత్రులంటేనే ఇష్టము. వ్యాపారము చేయడం రాకపోతే వారు

17-11-2013

- 2 -

మురళీధరులుగా, వ్యాపారుని పిల్లలుగా ఎలా పిలువబడగలరు? నేనైతే వ్యాపారం చేయడం లేదు అని సిగ్గుపడాలి. సేల్స్ మెన్ చాలా చురుకుగా ఉన్నాడని గమనించినప్పుడు అతడిని భాగస్వామిగా చేసుకుంటారు. ఏదో అలాగే భాగస్వామ్యం లభించదు కదా! ఈ వ్యాపారములో నిమగ్నమైపోవడం ద్వారా చాలా నిర్మాణచిత్తులుగా అయిపోతారు. సేవ చేస్తూ, చేస్తూ బుద్ధి రిఫైన్ గా అయిపోతుంది. మమ్మా, బాబాలు తమ అనుభవాన్ని వినిపిస్తారు. నేర్పించేవారు బాబాయే. ఈ బాబా మంచిగా ధారణ చేసి మురళీని బాగా వినిపిస్తారని మీకు తెలుసు. అచ్చా! వీరిలో శివబాబా ఉన్నారు, వారు మురళీధరుడు. అయినా ఈ బాబాకు కూడా తెలుసు కదా! లేకపోతే అంతటి పదవిని ఎలా పొందగలడు? ఎల్లప్పుడూ శివబాబాయే వినిపిస్తున్నారు అని భావించండి, శివబాబా స్మృతి ఉండడం ద్వారా మీ కళ్యాణము కూడా జరుగుతుంది. వీరిలోకి శివబాబా వస్తారు, మమ్మా వేరుగా చెబుతుంది. తన స్థాయిలో తాను చెబుతుంది. తన పేరును ప్రఖ్యాతము చేయాలి, ఎందుకంటే స్త్రీలను ముందు ఉంచడం జరుగుతుంది. ఎలా ఉన్నారో అలా నా వారు కావున వారిని సంభాషించాలి అని అంటారు. పురుషులు కూడా అలా అంటారు. ఎలా ఉన్నారో అలా నా వారు అని స్త్రీలు అనరు. పిల్లలు ఎలా ఉన్నారో అలా నా వారు, వారిని సంభాషించాలి అని తండ్రి కూడా అంటాడు, తండ్రి పేరే ప్రఖ్యాతమవుతుంది. ఇక్కడ తండ్రి పేరు ప్రఖ్యాతమై ఉంది, ఆ తర్వాత శక్తుల పేరు ప్రఖ్యాతమవుతుంది. వారికి సేవకి మంచి అవకాశం లభిస్తుంది. దిన ప్రతిదినము సేవ చాలా సహజమైపోవాలి. జ్ఞానము మరియు భక్తి, దినము మరియు రాత్రి. సత్య, త్రేతాయుగాలు పగలు, అక్కడ సుఖము ఉంటుంది. ద్వాపర, కలియుగాలు రాత్రి, దుఃఖము. సత్యయుగములో భక్తి ఉండదు, ఇది ఎంతో సహజమైనది కానీ భాగ్యములో లేకపోతే ధారణ చేయజాలరు. పాయింట్లయితే ఎన్నో లభిస్తూ ఉంటాయి, మిత్ర సంబంధీకులు మొదలైనవారివద్దకు వెళ్ళి అర్థం చేయించండి. మీ ఇంటిని మీరు పైకెత్తుకోండి. మీరైతే గృహస్థ వ్యవహారములలో ఉంటారు కావున చాలా సహజరీతిగా ఎవరికైనా అర్థం చేయించవచ్చు సద్గతిదాత ఒక్క పారలౌకిక తండ్రియే, తానే శిక్షకుడు మరియు సద్గురువు కూడా. మిగిలినవారందరూ ద్వాపరయుగమునుండి దుర్గతిని పొందుతూ వచ్చారు. బ్రహ్మచారి పాపాత్ములు కలియుగములో ఉన్నారు, సత్యయుగములో పాపాత్ములు అన్నమాటే లేదు, ఇక్కడే అజామికులు, గణికులు, అహల్యలు, పాపాత్ములు ఉన్నారు. అర్థకల్పం స్వర్గము అని అంటారు, మళ్ళీ భక్తి ప్రారంభమైతే పడిపోవడం ప్రారంభమవుతుంది. అలా పడిపోవడం కూడా తప్పక జరుగుతుంది. సూర్యవంశీయులు దిగి చంద్రవంశీయులుగా అవుతారు. అలా ఇక పడిపోతూ ఉంటారు. ద్వాపరయుగం నుండి అందరూ పడత్రోసేవారే లభిస్తూ వచ్చారు. ఇదికూడా మీకు ఇప్పడే తెలుసు. దిన ప్రతిదినము మీలోకి శక్తి వస్తూ ఉంటుంది. సాధువులు మొదలైనవారికి అర్థం చేయించేందుకు కూడా యుక్తులు వెలువడుతూ ఉంటాయి. పరమపిత పరమాత్మ సర్వవ్యాపిగా ఎలా అవ్వగలరు అని తప్పకుండా చివరిలో అర్థం చేసుకుంటారు. అర్థం చేయించేందుకు పాయింట్లు ఎన్నో ఉన్నాయి. మొదట భక్తి అవ్యభిచారిగా ఉంటుంది, తర్వాత వ్యభిచారిగా అయిపోతుంది, కళలు తగ్గిపోతూ ఉంటాయి, ఇప్పుడు ఇక ఏ కళలూ లేవు. వృక్షము మరియు సృష్టిచక్రములో కూడా కళలు ఏవిధంగా తగ్గిపోతూ ఉంటాయో అర్థం చేయించబడింది. ఇది అర్థం చేయించడం చాలా సహజం. కానీ భాగ్యములో లేకపోతే అర్థం చేయించలేరు, దేహీ అభిమానులుగా అవ్వరు. పాత దేహములో చిక్కుకొని ఉంటారు. ఈ పాత దేహమునుండి మమకారాన్ని తొలగించుకొని స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించండి అని బాబా అంటారు. దేహీ అభిమానులుగా అవ్వకపోతే పదవిని కూడా ఉన్నతముగా పొందలేరు. చివరిలోనే కూర్చోవాలి అని విద్యార్థులు కోరుకోరు కదా! అలా కూర్చుంటే మిత్రసంబంధీకులు, టీచర్లు అందరూ ఇతడికి చదువుపై ధ్యానము లేదు అని అర్థం చేసుకుంటారు. శ్రీమతముపై నడవకపోతే అదే పరిస్థితి ఏర్పడుతుందని ఇక్కడకూడా అర్థం చేసుకుంటారు. ప్రజలుగా ఎవరు అవుతారు? దాసదాసీలుగా ఎవరు అవుతారు అని అర్థం చేసుకుంటారు. మీ మిత్రసంబంధీకుల కళ్యాణము చేయండి అని బాబా

అంటారు. ఇదొక నియమము, ఇంట్లో పెద్ద అన్నయ్య ఉంటే తమ చిన్న తమ్ముళ్ళకు సహాయం చేయడం అతని బాధ్యత. దీనినే చారిటీ బిగిన్స్ ఎట్ హోం (దానం ఇంటినుండి ప్రారంభమవుతుంది) అని అంటారు. ధనము ఇచ్చినా తరగకూడదు అని బాబా అంటారు. ధనం ఇవ్వకపోతే అది లభించదు కూడా. దానితో పదవిని పొందలేరు. చాలా మంచి అవకాశం లభిస్తుంది, దయార్థ హృదయులుగా అవ్వాలి. మీరు సన్యాసులు, సాధువులు మొదలైనవారందరిపైన కూడా దయార్థ హృదయులుగా అవుతారు. మీరు వచ్చి అర్థం చేసుకోండి, ఏ తండ్రి అయితే భారతదేశమునకు ప్రతి కల్వము సుఖపు వారసత్వాన్ని ఇస్తారో ఆ బేహద్ తండ్రిని గూర్చి మీకు అసలు తెలియదు అని చెప్పండి. అది ఎవరికీ తెలియదు. ఆఫీసర్లుకూడా భ్రష్టుచారులే అని అంటారు, మరి శ్రేష్ఠాచారులుగా ఎవరు తయారుచేస్తారు?

ఈరోజుల్లో సాధు సమాజాలకు ఎంతో గౌరవం ఉంది, బాబా వీరందరిపైనా దయ చూపిస్తారు అని మీరు వ్రాస్తారు, అది చదివి వారు ఆశ్చర్యపోతారు. ముందు, ముందు మీ పేరు ప్రసిద్ధమవుతుంది, మీ వద్దకు ఎందరో వస్తూ ఉంటారు, ప్రదర్శనకూడా జరుగుతూ ఉంటుంది. చివరిలో తప్పకుండా కొందరు మేల్కొంటారు. సన్యాసులు కూడా మేల్కొంటారు. ఎక్కడకు వెళతారు? దుకాణం ఒక్కటే, ఇందులో అభివృద్ధి జరుగుతూ ఉంటుంది. అర్థం చేయించేందుకు మంచి మంచి చిత్రాలు వెలువడుతూ ఉంటాయి, ఎవరైనా వచ్చి చదువుకోవచ్చు ఎప్పుడైతే ఈ అడవికి అగ్ని అంటుకుంటుందో అప్పుడు ఇక అందరూ వచ్చి మేల్కొంటారు, అప్పటికే టూ లేట్ అయిపోతుంది. పిల్లలకు కూడా ఇది వల్లిస్తుంది. చివరి సమయంలో ఎంతగా పరిగెత్తగలరు? రేస్ లో కూడా కొందరు మొదట మెల్లమెల్లగా పరిగెడతారు, విజయపు పారితోషికం కొందరికీ లభిస్తుంది. మీదికూడా గుర్రపు పందెం వంటిదే. ఆత్మిక యాత్రపు పరుగును తీయించేందుకు జ్ఞానీ ఆత్మలు కావాలి. బాబాను స్మృతి చేయండి, ఇదికూడా జ్ఞానమే. ఈ జ్ఞానము ఎవ్వరికీ లేదు. జ్ఞానముద్వారా మనుష్యులు వజ్రతుల్యముగా అవుతారు. అజ్ఞానమువలన గవ్వతుల్యముగా అవుతారు. బాబా వచ్చి సతోప్రధాన ప్రాలభాన్ని తయారుచేయిస్తారు, ఆ తర్వాత అది మెల్లగా కొద్ది, కొద్దిగా తగ్గుతూ వస్తుంది. ఈ పాయింట్లన్నీ ధారణ చేసి కర్మలోకి రావాలి. పిల్లలైన మీరు మహాదానులుగా అవ్వాలి. భారతదేశం మహాదాని అని అంటారు, ఎందుకంటే మీరు ఇక్కడే బాబా ముందు మీ తనువు, మనస్సు, ధనములన్నింటినీ అర్పణ చేస్తారు. కావున బాబా కూడా తమ సర్వస్వాన్నీ అర్పించేస్తారు. భారతదేశంలో ఎంతోమంది మహాదానులు ఉన్నారు. మిగిలిన మనుష్యులందరూ అంధశ్రద్ధలలో చిక్కుకొని ఉంటారు. ఇక్కడ మీరు ఈశ్వరుని శరణాగతిలో ఉన్నారు. రావణుని నుండి దుఃఖితులుగా అయి రాముని శరణును ఆశ్రయించారు. మీరందరూ శోకవాటికలో ఉండేవారు, ఇప్పుడు మళ్ళీ అశోకవాటికలోకి అనగా స్వర్గములోకి వెళ్ళాలి. స్వర్గస్థాపన చేసే తండ్రి శరణాగతిని పొందారు. కొందరు బాల్యములోనే బలవంతంగా వచ్చేసారు, వారికి ఇక్కడ శరణాగతిలో సుఖము అనిపించదు, వారి భాగ్యములో లేదు, వారికి మాయారావణుని శరణు కావాలి. ఈశ్వరుని శరణాగతినుండి తొలగి మాయ శరణులోకి వెళ్ళాలనుకుంటారు. ఇది ఆశ్చర్యకరమైన విషయం కదా!

ఈ శివాయ నమః అనే గీతము చాలా బాగుంది, మీరు దానిని పెట్టుకోవచ్చు మనుష్యులకైతే దీని అర్థము అర్థం కాదు, మేము శ్రీమతముపై యధార్థ అర్థమును వివరించగలము అని మీరు చెప్పవచ్చు, వారైతే బొమ్మలాటలు ఆడుతూ ఉంటారు. ద్రామానుసారముగా ఈ గీతాల సహాయం కూడా లభిస్తూ ఉంటుంది. బాబాకు చెందినవారేగా అయి సేవాధారులుగా అవ్వకపోతే హృదయంపైకి ఎలా ఎక్కగలరు? కొందరు పిల్లలు కుపుత్రులుగా అయితే ఎంతగా దుఃఖాన్ని కలిగిస్తూ ఉంటారు! ఇక్కడైతే అమ్మ మరణించినా హల్వా తినాలి, భార్య మరణించినా హల్వా తినగలగాలి. ఇక్కడ ఏడవడం ఉండదు, ద్రామాపై దృఢముగా ఉండాలి. మమ్మా, బాబాలుకూడా వెళ్ళిపోతారు, అలాగే అనన్యులైన పిల్లలుకూడా అడ్వాన్స్ గా వెళ్ళిపోతారు. పాత్రనైతే అభినయించవలసిందే, ఇందులో చింతించవలసిన విషయం ఏముంది? సాక్షిగా అయి మనం ఆ ఆటను చూస్తాము, స్థితి సదా హృత్తముగా ఉండాలి.

* * పిం శాంతి - శివ బాబా యాద్ హే. * పిం శాంతి - శివ బాబా యాద్ హే. * పిం శాంతి - శివ బాబా యాద్ హే. * పిం శాంతి - శివ బాబా యాద్ హే. * పిం శాంతి - శివ బాబా యాద్ హే. *